

הלכה למעשה

סאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א
ראש כולל עשרת חיים ברוך, קלילנד הייסט

Nat-bar-Nat Fried or Cooked: Ashkenazim and Sefardim.

In the above example of the vegetable it had a hot "touch" or entry into the milky bowl. What if it was cooked or fried in a milky utensil or bowl? The **Mechaber** (2) and *Sephardim* hold that it is still the same and one can eat the vegetables with meat. However, the **RM'A** (3) brings those that hold that cooking brings out a stronger taste and doesn't have the leniency of *nat-bar-nat*. The RM'A concludes that one should be strict not to eat it with meat, but if it was mixed with meat, one may eat it and rely on the lenient opinion. Before going to examples we have to mention one more rule (4). All the above is when the *parve* food already had the contact with milk the utensil and then we have the leniency of *nat-bar-nat*. However, one is not allowed to plan out a *nat-bar-nat* and thus should not place that hot vegetable in the milk bowl if he plans to eat it with meat.

Examples. Water boiled in a meat pot should not be used for coffee with milk, according to *Ashkenazim*. If the coffee with milk was already made, it may be eaten. Margarine should not be melted in a milky pot for use in a *challah* which is usually served in a meat meal. If the *challah* was already made, an *Ashkenazi* is not permitted to serve it with meat. However, if pieces of that *challah* were already put into chicken soup, it may be eaten.

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Kashrus in the Kitchen (38). Separation of Meat and Dairy. **Nat-bar-Nat.** This is a Talmudic rule (1) often used by *Rabbanim* in kitchen-related questions. These Aramaic words, literally, "taste the son of taste," means that a permitted taste of milk or meat that has traveled twice from its original food source becomes so weak and flimsy that it is not worthy to have any *issur* come onto it when it meets the opposite type of milk or meat. By *treif* items like pork, it is obviously prohibited no matter how many times it travels, but here it has traveled twice as a non-*treif* taste before meeting the opposite type.

Example. If a hot vegetable touched a clean milk bowl, the milky taste will travel twice in its permitted state before touching meat. It will travel from the dairy food into the bowl and again from the bowl into the vegetable, and is now a secondary permitted taste which weakens there. One is now permitted to eat this vegetable with meat because that milky taste is now "*nat-bar-nat*" and not fit for any *issur* to rest on it. However, if one cooks milk in a meat pot, the milk is prohibited even though the meat taste might be thought to have traveled twice. The difference is, by the vegetable, the taste traveled two full journeys and rested before meeting meat. In the second case, the milk taste met the meat on its second journey and does indeed become *basar becholov*.

בין הריחיים – תבלין מדף היומי – יבמות דף מת

(מגלגל עמו) מילה, we try to convince him (עבד) that was purchased from a *goy* does not want to get a *milah*, it is only regarding an "עבד". מותרת. This *Din* is only regarding an "עבד". A *Ger* must be given a *milah* otherwise the גיריות is not רחל. 12 months. After that, if he still refuses it's *assur* to keep him & we must sell him back to the *goy*. The **רמ"א** says if they stipulated (ונתאי) at the time of purchase not to do a *milah*, it is *assur*.

This *Din* is only regarding an "עבד". A *Ger* must be given a *milah* otherwise the גיריות is not רחל. 12 months. After that, if he still refuses it's *assur* to keep him & we must sell him back to the *goy*. The **רמ"א** says if they stipulated (ונתאי) at the time of purchase not to do a *milah*, it is *assur*. **אריה לייב זצ"ל** relates that he was in Berlin & a child that was born from a *Yisroel* but his mother was a *Ger* but his mother was a full fledged גוי. He explains that there is absolutely no *heter* for a *Ger* not to be given a *Bris* for his *goy* process. Even if the reason is medical & it's a *heter* there is no *heter* for a *goy* & the גיריות cannot be completed. R' Chaim Ozer once showed a *sefer* that was giving a *heter* to complete a גיריות without *milah* if it is a case of a blatant error. There is no חיוב on a גוי & therefore there is no *milah* done in the desert, why did they do it? Must be like R' Chaim Ozer is saying, if *Yisro* wanted to convert he had no choice. It is reported that R' Chaim Ozer liked the proof.

He concludes that since he hasn't completed the entire conversion process yet, we consider him as if he has entered יהדות only partially. "כבר התחיל ונכנס קצת בדת יהודית". In *Shabbos* before *Shabbos*. One of the *Rabbanim* was concerned if this *Ger* would keep *Shabbos* he would be *oiver* enough to be *oiver* so he made the *Ger* be שבת 2 letters. Some *Rabbanim* were not happy with this decision because based on the above *Rashba* although his conversion isn't complete, he has entered partially into *Yahadus*. **הוא היה אומר**

R' Aryeh Leib Tzintz zt"l (Melo Haomer) would say:

Since *Aharon Hakohen* did the *avodah* the way *Hashem* commanded and didn't change a thing, the impression and strength of the *avodah* lasted forever. Even after the *Bais HaMikdash* was destroyed, *Yom Kippur* is still *mechaper* till this day Thus, 'לכפר על נפשתיכם' - the *kapara* will last forever - because he did it the way *Hashem* commanded."

R' Yehuda Aryeh Leib Alter zt"l (Sefas Emes) would say:

This is not referring to the *aveiros* that they do because we already stated that earlier. Rather, this refers to the things they do that are permitted to us, although we do them differently from the way they do them (i.e. we don't eat, sleep, talk the way they eat, sleep, or talk, etc.)"

Printed By: Quality Printing Graphic Copy & Printing (845)352-8533	Live a life with a focus on Hashem! (feel the inner peace which that connection brings)	ישמח ישראל בעושיני	103,865+ verifiable signatures 855.400.5184 Toll 800 917 8088 kvadashomayim.org	Mazel Tov to Tzvi & Nechama Hoffman on the birth of their daughter Henny, and to the entire Hoffman, Davis, Blonder & Steinberg families
--	--	--------------------	--	--

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY. WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@YAHOO.COM

מ"ד בעומר – פרק א' דאבות

Monsey Edition
בראיתי יצר הרע ובראתי לו תורה תבלין
50 HAINENH WAY MONSEY NY, 10822

שבת קודש פרשת אחרי מות – כ"ט ניסן תשפ"ב Shabbos Parshas Achrei Mos - April 30, 2022

פלא המנחה עש"ק - 6:24 | הדלקת נרות שבת - 7:33 | זמן קריאת שמע / מ"א - 8:49 | זמן קריאת שמע / הגר"א - 9:25
סוף זמן תפילה/הגר"א - 10:34 | שקיעת החמה שבת קודש - 7:52 | מוצש"ק צאת הכוכבים - 8:42 | צאה"כ / לרבינו תם - 9:04

טיב התבלין

סאת הוציא רבי גמליאל חסון רבפניק שליט"א, ר"י שער השמים ירושלים נעדיק

אל תפמאן בכל אלה כי ככל אלה נפמאן הנינים אשר אני משלח (ח-כד) וְאֵנָה, בפרשה זו מפרטת התורה כל איסורי עריות, ולפלא הוא שדוקא אלו המקראות קוראים אנו ביום המקדש יום הכיפורים, ותמיה זו מתעורר בכל אדם בבואו לעת הקריאה הזאת, על מה ולמה קבעו קריאה זו המיועדת לשעה שהאדם הוא במדרגה פחותה מאוד ומתאוה לחטאים גרועים ופחותים בו בשעה שהאדם נמצא בשיא מעלתו, ואינו הפץ מעתה כי אם לחוות בנועם ה', דוקא בזה השעה באים ומעוררים אותו על ענינים השייכים להפחותים שבעם, והלאו מן הראוי היה לקבוע בזה השעה את הקריאה במקראות המעוררים את האדם להחזיק מעמד במצבו הנוכחי לדיאה ולאחבה את בוראו ולהיות שמח בחלקו שזכה להיות מעובדי מלכו של עולם ולא להכיריו דברים פחותים שהמה מחוץ לאותה בחינה ומעלה של יום הכיפורים. ואפשר כי להורות הוא בא אל האדם המתעורר בתשובה, שעל אף שלעת עתה מתמרמר הוא מאוד על עוונותיו, ואור קדושת היום גורם שהחטא בווי ומשוקץ אצלו, ונרמה לו ששוב לא ישוב לכסלה, עליו לדעת כי ברבות הימים יכולים להתעורר בו שוב רצינות שליליים ובלתי רצויים, ועל כן כבר מעכשיו עליו לקבל עול מלכות שמים לבל יסוג אחור גם בזמנים הקשים בעת אשר יתעלל בו היצר ויבקש להמיתו ע"י החטאים כי אם לא יידע האדם בעת תשובתו על הזמנים הקשים שעלולים לבוא עליו אפשר שאין תשובתו תשובה, שהרי אפשר שכל התעוררותו הוא מחמת עמדו בשעה של התעלות, אך לאמיתו של דבר אינו תפץ לקבל עליו עול מלכות שמים בכל מצב, ואפשר שאילו היה זוכר את מעמדו בשעת נסיון לא היה מקבל זאת על עצמו, ועל כן מזכירים לו לאדם שישנם עוד בחינות ומצבים ולא כל העתים שווים ואם הפץ הוא

עדותיך אתבונן

לשום סאת הרב אברהם זמל אבנסקי שליט"א, מגינס שוח אברהם

איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערה
אני ה' (יח-י) - כביאור חומר איסור של העריות

הראשונים ביארו, שאחד מן הטעמים של האיסור העריות, שהתורה בא להזהיר על אלו הנשים שמצוי אצל כל אחד ואחד תמיד, אמו אחותו וגו', וכן קרובות של אשתו וגו'. שאילו לא אסרה התורה הני נשים, כל אחד ואחד יבא עליהם תמיד בכל עת שירצה, והתורה לא רצה שתהא האדם עוסק בעניני תאוה בכל עת, ע"כ אסרה התורה הני נשים שמצויות אצלו תדיר, שאסור לבא עליהם, והאיסור חומד כל כך, שהיא ביהרג ואל יעבר. ויש להוסיף עוד על זה, שידוע מה שהאדרכו כל הבעלי מוסר, בענין גודל הענין של הפרשות מן התאות, שלא יתכן לעבוד את ה' אם עוסק בתאוות, שאין לך סתירה גדולה מזה לעבודת ה', כמו שהאדרכו כל הספרי מוסר.

אמנם יש עוד נקודה נחוצה, שאם אחד רודף אחד תאוותי לא יהיה מאמץ בה', ונבאר זה במעשה דאיתא באבן אהרן (הל' מעילה פרק ח', הל' ח) וז"ל, "ושמעתי בשם גאון אחד (יודיע שגאון זה היה מן האנן ר' חיים הלוי סאלאוויצק זצ"ל) שאמר לו אחד מה'הפשות" "יש לי קשיות", אמר לו הגאון אם היה לך קשיות היה אפשר ליישב קשיותיך, החסרון הוא שהם אצלך לא "קשיות" אלא "תדושים", אינך רוצה לשמור

מולד חודש
אייר חזשנא
520 AM
מיט 1 חזק

courtesy of myzmannim.com

בתשובה כדבעי מוטל עליו לקבל שבכל מצב שהוא לא יסוג ורצונו של הקב"ה. מאידך הפנים בכך לחזק את האדם שבמכריים לפניו הבחינות הפחותות, כי בזה השעה מאוד שהינו נמצא בזמן של עליה יתעורר תמיהה בליבו, כי מי הוא זה אשר יתאוה לעבוד על החמורות האלו? האך יתכן שיבוא האדם לידי דיוטא תחתונה כוונ? כפי שיכול כל אדם לראות שבעמדו בזמני עליה מתעורר בו התמיה אך יתכן שיבוא לידי נסיון בעניני קטנות, ואז יתעוררו אצלו זכרונות מימי קדם את הפעמים בהם היה הוא עצמו בבחינה של קטנות וגם על ראשו עברו כמה וכמה נסיונות אשר לעת עתה אינו יודע האך עלתה על דעתו לנסות מרצון עליון, ובוו השעה יזוכח כי כל אלו הנסיונות אינם ענין של ממשות, ואינם כי אם מצימות היצר המגדיל את דמיונו של האדם, ועל כן לעת עתה מנסים אותו מן השמים מניחים אותו להכיר שלא היה באלו הנסיונות כי אם הכל זמנית רות ומכאן יקבל חיזוק גם על להבא כי מעתה שוב לא יתפעל כשיעורר היצר בקרבו הרוח שטות, ויהיה אותה שעה סימן לדרכו הלאה, כי גם כשיפול שוב לקטנות ויצטרך להתמודד עם נסיונות קשים ומרים יזכיר לו את אותן הדגעים אשר בהם הסיק במחשבתו כי אין באלו הפיתויים שום ממשות, ותועיל לו מסקנא זו לבלט את התפעלותו מהדמיונות הכוזבות עד אשר יעבור זעם ויפוג תוקפו של הנסיון. אלו הדברים צריכים לשמש כנקודת אור, לפעמים נמצא האדם בזמני עליה ועל אף שלעת עתה נרמה לו שלעולם לא יבוא לידי תקלה, אפשר שברבות הימים יבוא היום שבו יעמידו אותו בכור המבחן ויפול בקטנות המיוזן, וכבר לעת עתה יעורר בענין של גדולה מוטל עליו להתקן לו עצם המבוא להלץ את עצמו מיום זעם ע"י שיתבונן בגנות הדעות ובאפסיותם, וכשיבוא לעת נסיון תהיה לו אחיזה מימיו הטובים כי אין בפתים אלו שום תוקף ומשמעות ועל ידי זה יזכה להחלץ מן המצר.

דיני התורה, ואתה רוצה להרץ עצמך למה אין אתה שומר, ולכן אתה ממציא לך "קשיות" והם אצלך "תדושים", וכשאומר לך תדושים לא יתקבל אצלך כי אתה רוצה בדקושותיות, ואמר הגאון, שזהו מה ששנו חכמים בהגדה של פסח בדיבור "דשע מה הוא אומר, ולפי שהוציא את עצמו מן הכלל כפר בעיקר" וכו'. דלכאורה מוקדם הוא כופר וא"כ מוציא עצמו מן הכלל, אבל באמת אינו כן, דסיבת מה שכופר הוא שבביל שרוצה להוציא עצמו מן הכלל ולהפטר מדיני התורה, וזה הסיבה שכופר בעיקר", עכ"ל הרי מבואר, שעיקר הטעם שא יסור מן החרד הנכונה של יהדות, אינו רק משום שיש לו קשיות בעניני השקפת החיים ובעניני אמונה בהש"ת, ובכל ה"יג עקרים, אלא משום שיש לו "תדושים", והיינו שיש לו סיבה אחרת שאינו רוצה להלך בדרכי יהדות, שיש לו תאות, והוא רוצה לילך אחריהם, ולפיכך יש לו כמה וכמה "קשיות" ובאמת הם רק תדושים, על מעשיו הרעים. וע"כ חוינן מזה, גודל הענין שלא ילך כל אחד ואחד אחר תאוותיו, שזהו סיבה גדולה להפסיד כל האמונה בהש"ת, ושוב יתעורר אצלו כמה וכמה "קשיות" שבאמת הם רק "תדושים", על מעשיו הרעים וע"כ הוזהר התורה, על הני עריות שמצויות אצלו תדיר, שאילו לא אסרה התורה האדם יעסק בתאוותיו תדיר, ושיך שיבא מקלוקלים גדולים מזה, שתאוה זה שהיא מותרת, יגרם שיתעורר עוד תאוות שרם אסרות, וחו"ש יתנן מעשיו ע"י "קשיות", בעניני אמונה בהש"ת.

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews • www.clickstonsforshabbos.com • The charity that simply helps families of Melamdim, Agunos and Grushos in Eretz Yisroel at ZTRCO expense

מעשה אבות סימן לבנים

וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר ועל הבהנים ועל כל עם הקהל יכפר ... (מג-ל)

The *avodah* of *Yom HaKippurim* is long and intricate, and although today we do not have a *Bais HaMikdash* in which to perform the lofty service, we have *tefillah* in its place, which serves to remind us of what once was and to allow us to attain atonement through our prayers. This applies not only to *Yom Kippur*, but to *tefillah* all-year round.

In the structure of our *davening*, there are a variety of customs, not all of which are truly substantive, and in many cases, they are merely a matter of local practice. Yet, those people who subscribe to any particular opinion often become overly defensive if anyone wishes to introduce another format, as though the latter was some sort of cardinal sin.

It is told that in one synagogue in Eastern Europe, on the *Shabbos* on which we bless the new month of *Iyar*, a dispute arose among the worshipers as to whether the prayer “*Av Harachamim*” (Merciful Father) is recited or omitted. Each side had its proponents, and no one seemed to remember what the established practice had been from years past. After loud arguments that ruined the tranquil spirit of the day, it was finally decided to consult the oldest citizen of the community, who, being one of the synagogue’s original founders, would certainly know which was the accepted practice. This elderly man was too weak to attend *Shabbos* services, so someone was dispatched to his home to ask him.

When the messenger placed the question before him, the elderly man quickly sized up the situation, and assumed the role of halachic arbiter. He wiped off his silver-rimmed glasses, took a sip of hot tea, and relished the anxious anticipation of his reply. Then, he announced, “As I recall, my child, the established practice in our synagogue since its founding is that on *Shabbos Mevorchim*, the *Shabbos* that we bless the new month of *Iyar*, there is always a *machlokes* as to whether or not to say ‘*Av Harachamim*.’ That practice shall remain in place!” And then the old fellow broke into hearty laughter.

Often though, a practical joke or words spoken in jest without thought, can lead to misunderstandings which have the potential to do harm. For example, one year, late in the day on *Yom Kippur*, the **Kedushas Yom Tov, R’ Chananya Yom Tov Lipa Teitelbaum ז”ל**, of **Sighet**, went into his private room a few minutes before *Neilah*, and remained there for quite some time. People began wondering what had happened to the *Rebbe* and what was taking him so long. One man even approached the *Rebbe*’s young son, Yoelish, who was still a child at the time, and asked him if he knew where his father was.

Yoelish smiled and answered the man, tongue firmly planted in cheek, “He probably went inside to take a bite to eat before *Neilah*!” No sooner had the words left his mouth, did the young boy regret saying them to some random man whom he did not know. Maybe the man actually believed him and thought that his father, the *Tzaddik*, was really eating on *Yom Kippur*! Search as he might, the boy could not locate the man, and this caused him no small amount of distress.

The *Kedushas Yom Tov* passed away in 5664 (1904) and his son, **R’ Yoel Teitelbaum ז”ל**, went on to become the famous **Satmar Rebbe**. On one occasion, the *Satmar Rebbe* traveled to Chicago in 1953, to raise funds for the *Satmar Mosdos*, and many people came out to greet the renowned *Tzaddik*, and receive a blessing from him. One elderly man sat before R’ Yoelish and reminisced how many years previously, he had been in Sighet and spent *Yom Kippur* with the *Kedushas Yom Tov*. He could not seem to recall the precise year but he did remember that right before *Neilah*, the holy *Rebbe* went into his private room and a young child who was there told him that the *Rebbe* was hungry and took a bite to eat!

R’ Yoelish jumped up and cried, “That young child was me, and *chas v’sholom* that my holy father should eat on *Yom Kippur*!” With a reassuring smile, the *Satmar Rebbe* explained to the witless old man that all those years previous, he had made a joke and regretted it immediately. He could not contain his excitement and relief at having been afforded the opportunity to make amends for a humorless jest that had left his mouth close to sixty years ago. R’ Yoelish would always warn people to be ultra-careful to watch what they say because not everyone is given the same chance like he was for *teshuvah*!

ויאמר לו ידונתן מחר חדש ... (שמואל א' ב-יה)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY HAFTORAH BY R' TZVI HIRSCH HOFFMAN

תורת הצבי על הפטרות

The *Haftorah* of *Machar Chodesh* depicts the events surrounding the *Rosh Chodesh* *Shodah* in the palace of *Shaul Hamelech*, and how *Dovid Hamelech* - who was on the run from *Shaul* - used it to determine *Shaul*’s attitude towards him.

The *Navi* states, “*And Yonason said to him (Dovid), tomorrow will be the new moon...*” Interestingly, *Yonason* was already speaking to *Dovid* prior to this statement, so why does the *Navi* reiterate that “*Yonason said to Dovid*”?

R’ Shaul Brach ז”ל, (Rav of Kasho, Hungary) explains that *Chazal* note that these *seudos* were of mandatory attendance and it was quite significant for *Dovid* to choose not to attend. In a way, *Dovid* was rebelling against the crown and could have been sentenced to death for his action.

So, what was it that made these *seudos* so significant?

He explains that there is a well-known *Medrash* depicting a feud between the sun and the moon at the dawn of creation. The moon was jealous that it would have to share the “spotlight” with the sun, and it complained to *Hashem* who in turn reduced its size and strength considerably.

Says R’ *Shaul*, since the the *Rosh Chodesh seudos* were held to celebrate the new month, *Dovid* understood that it was the appropriate time to test the trait of jealousy. He understood that the evil spirit which was upon *Shaul*’s head caused him to be jealous of *Dovid*’s success, and as such *Dovid* saw the *Rosh Chodesh seudah* as the perfect time and place to see how far that trait of jealousy would go.

ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדי הכהן אשר לבש בבואו אל הקדש והניחם שם ... (מג-כג)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT”L

מחשבת הלב

At the conclusion of the awe-filled *Yom Kippur avodah* performed by the *Kohen Gadol*, the garments he wore while doing the *avodah*, were to be removed. The *posuk* says ‘והניחם שם’, and he shall place them there. **Rashi** explains that those *bigdei kehuna* must be buried never to be used again. The obvious question is, why not? The *Kohen Gadol*, no doubt, attained such an exalted spiritual level - wouldn’t it behoove them to recycle those very special clothes yearly and use them again?

The *machshava* that the *Torah* may be conveying is, that each year’s *avodah* is different. A person must always strive to reach new heights; never remaining stationary. So, what worked one year, may not work the next year and as a result, might have to be adjusted therewith. The efforts one invested last year may have to be increased this year. But the point is, in *ruchniyus*, there is no *chazakah* that what was, what spiritual level that was attained through however much effort was infused, will continue to be for the coming year, and even further. Rather, each year must bring one to new spiritual heights.

There is an additional thought here too. On *Yom Kippur*, we commit ourselves anew. We fast and *daven* with great *kavana* and beg the Almighty for forgiveness so we may be *zoche* to a good year. But as we leave that lofty level and get busy with our mundane lives, we tend to regress a bit. Says the *posuk* ‘והניחם שם’ - leave it there, a *zeicher*, a reminder, of what we have just achieved, and what we committed to for the future. This serves as a compass to help us keep our bearings.

As the glorious *Yom Tov* of *Pesach* is receding in our rear-view mirror, and we resume our normal routines, many of us have little more than expanded waistline to serve as that reminder. This should not be. Those who don’t must do their utmost to try to remember, on their own, the magnificent heights reached last week and to strive higher and higher B’ezras Hashem.

משל למה הדבר דומה

את משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו ללכת בהם ... (יה-ד)

משל: The house is famous. 23 *Rechov Rashbam* was the address that anyone in need of assistance - a *beracha*, advice or the *Rebbe*’s food - could turn to. It was clear to one and all that no matter whether it was understanding a difficult passage in *Torah* or some other mundane matter, **R’ Chaim Kanievsky ז”ל** and his *Rebbe*’s where always there to help.

As huge as the apartment may have been in relevance, the actual square footage was tiny. And yet they managed to raise their eight beautiful children in harmony. The *Rebbe*’s famously allowed R’ Chaim to sit and learn *Torah* undisturbed while she attended to all of the household needs. Indeed, he was out of the house and not with the kids much of the time, however, when he was available, he enjoyed interacting with them very much. For many years he would recall the following incident.

דם הישב לאיש הזוא דם שפך ונכרת האיש הזוא מקרב עמו ... (ד-ז)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

דרגה יתירה

The *Torah* teaches that if a person sacrifices an animal outside the *Ohel Moed* - “דם שפך” - he has spilled blood. Whose blood has he spilled? The animal’s blood? Well, of course he has! That is no *chiddush*! So whose blood are we talking about?

R’ Avigdor Miller ז”ל describes what it was like to go up to the *Bais HaMikdash* and bring a *korban*. It was a life-altering experience! Just entering the holiest place and seeing the *Kohanim* in their special clothing doing their special *avodah* was absolutely awe-inspiring! And then, as the *korban* is being brought on the *Mizbeach*, one has in mind that it is really HIM that is being sacrificed! It touches him to the very core of his being! Then he would go home and tell his family all about the experience, describing it all in explicit detail, showing how affected he was. No doubt, he becomes a changed man! Not at all the same person he was before. And thus, one who forfeits this opportunity and brings his *korban* elsewhere ... spills blood. He has murdered the person he COULD have become. The blood he has spilled was his very own blood! He committed suicide!

This idea can be applied to any opportunity in life where one can *shteig*, grow, and be inspired - and he doesn’t seize the moment! When a person is too lazy to get off the couch to hear a great *shiur* or do a wonderful *chessed*. Killing time is first degree murder! “דם שפך” means that one has spilled the blood of time, and once time is gone, it never comes back.

The root of the word “הזדמנות” - opportunity, is ZMAN. “זמן” means time and the message is that every single moment of time that one is given in this world is a glorious opportunity to grow, to change and to come closer to *Hashem*. Some people wait for opportunities to fall into their lap, but they don’t realize that if you are alive and breathing at this very moment then the greatest “הזדמנות” has fallen into YOUR lap and it is YOUR choice to use it or lose it! In fact, the word “הזדמנות” also carries in it the word “דם” - blood. Let us stop spilling our own blood and utilize every moment to become who we really can be!